

LESEN
124

Cc 432

1) Kuesbeck, Thomsen, Hengo
et Latinius

nebst 24 - 18]

Cc 432^a (1-21)

PKC

11

Theſes Logicæ
De
DIALECTICES ET
ARGUMENTORVM
DISTRIBUTIONE.

Quas die 7. Ian. inter parietes privatos,

D. C. A. G.

Sub præſidio

M. MARTINI POLYCARPI,
Hradeczenſis, Bohemi,

deſendere pro virili annitetur

WILHELMUS von Kneſebeck/
Lunaburgeniſis, Saxo.

in tripl.

ANNO
DOMINICO.

Martin Polycarp

Antiqua generis Nobilitate,
virtute, & doctrina præstantis-
simis viris;

DN. IOACHIMO à Schulenburg/
avunculo suo honorando;

Et
DN. LEVINO à Schulenburg/Hæreditario
in Titsdorff/ Consobrino, fratri, &
commilitoni olim suo sua-
vissimo:

Nec non

Eruditione & prudentia
ornatissimo Viro,

DN. CASPARO ZACCHERO, Silesio,
Præceptori, & amico suo veteri
& colendo.

*Hanc Logicam disquisitionunculam in σύμβολον
amicitia, & τεκμήριον observantia,*

Donat, Dedicat & Consecrat

WILHELMUS von Knesbeck/

Respondens.

Dost definitionem, artis Logicæ theorema generalissimum & primarium: sequitur, quod ordine atque dignitate huic proximum, DISTRIBUTIO. *Ram. l. 2. Log. c. 18. Item Schol. l. 2. c. 8. Schnell: praelect. l. 2. in Ram. p. 78.*

II.
Distribuitur autem Logica ars, (quæ unica, simplex, & generalis tota) in duas tantummodò essentialis partes, INVENTIONEM & IUDICIUM; quæ in sese totam ejusdem naturam, & differendi facultatem universam, complectuntur. *Beurb. in def. Ram. ad c. 2. Ram. l. 1. c. 2. Dial.*

III.
Hanc divisionem maximè legitimam, & ex ipsa artis natura, differendique semper sibi usu simili depromptam, nec non à veteribus logicis unice celebratam; attestantur *Arist. 1. l. prior: c. 33. Top. 8. c. 1. Rhet. 3. c. 1. Item Sophist. Elench. 1. c. 11. Cicero in Top. Item 2. de legib. Fab. l. 5. ad finem. Phil. l. 4. Dial. ab initio. Sturm. l. 1. part. Log. c. 1. Valer. Dial. c. 1. Ram. l. 2. Schol. c. 8. Gecl. probl. 1. prob. 7. Inst. l. 1. c. 2. Tal. & Tempell. in Ramum.*

IIII.
Etenim, quum rationis ars sit Logica; rectissime secundum illius actiones, hujus instituitur Distributio. *Ram. ib. Schnell prael. p. 83.*

A 2

Duplex

V.

Duplex autem rationis in rebus tractandis operatio, vel in iis quoque apparet facile, qui ab arte adjuti nunquam, solum tantum beneficio naturæ, de rebus quandoque non malè differere solent. Naturaliter enim, primum cogitamus uæ disserēda; deinde qua via & ratione ea disponenda, ut iudicium de illis fieri queat legitimum. Tertium rationis in differendo munus, præter hæc est nullum. *Ram. Schol. l. d. Tal. in 2. c. Dial. ejusd. Gocl. prob. pag. 48. Inst. pag. 38.*

VI.

Partes hæ, licet in usu semper conjungantur, nec invenire quis absque iudicio, nec iudicare nisi inventa potest: tamen, præcepta eorundem omnino ab invicem sejungēda, suoq; loco quæque explicanda; quum inter artem, & arte utentem, differat maximè. *Tal. l. d. Gocl. p. 7. partis. 1.*

VII.

Verum, de ordine harum partium & collocatione, controversia non levis. Sunt enim qui iudicium præponendum, postponendam verò Inventionem, quia difficilior & minùs præstans, arbitrantur. *Gocl. prob. 8.*

VIII.

Ast, quum Inventio simplicior, quippe quæ Elementorum tantum logicorum doctrina; merito naturæ & Institutionis ordo, primum eidem
in

in nobilissima hac arte, attribuit locum. *Goel. ibidem.*

VIIII.

INVENTIO itaque seu *ἔφεσις* prior est Dialectices pars, de inveniendis argumentis. Exhibet namque hæc & monstrat titulos, sedes seu locos *νοημάτων* notionum, nempe simplicium & incomplexarum; ex quibus deinceps, cum enunciata, quæ notiones dicuntur complexæ seu compositæ, exstruuntur; tum probationes ad demonstranda hæc si dubia, depromuntur. Estque per omnia Etymologiæ Grammaticæ similis; quæ itidem voces simplices, quæ Orationis elementa seu materia, pertractat. *Ram. ibid. Tal. in eund. Goel. prob. 7. & 8. Inst. p. 38. Schnell. l. d.*

X.

ARGUMENTUM, vocabulo generaliter accepto, illud est, quod ad aliquid arguendum, probandum nimirum vel declarandum affectum est seu accommodatum. Aristoteli hoc multifariam dicitur, ut annotat *Tal. l. d. De quo vide insuper Goel p. 1. p. 10. Sturm. l. d. Phil. 4 Dial.*

XI.

Hujusmodi autem, sunt RATIONES simplices, *νοήματα* seu conceptus mente consignati: iiq; soli, ab aliis separati, & in sese tantum considerati; sive per se sententiam constituent nullam, sive constituent aliquam. *Ram. l. 1. dial. c. 2. Tal. in eund. Goel. inst. p. 40. Tempell. l. 1. c. 2.* Depre-

XII.

Deprehenditur autem in omnibus argumētis mutua quædā unius ad alterum affectio seu habitudo, quam vulgò Relationē appellamus; adeò, ut nunquam adhibeatur argumentum, nisi ad arguendum suum correlatum. Vt, causa suum tantum-modò arguit effectum; à quo unico vicissim arguitur tantum. *Tal l. d. Beurb in defens. ad c. 2.*

XIII.

Secundum hanc quoq; naturalem argumenti unius ad alterum inclinationem, sæpissimè una eadēque notio, varias induit naturas: ut, quæ nunc absolutè consentientia fuere; jam, in modo quodam, evadant: quæ nunc, respectu huius, causa dicta est; illius respectu, pro effecto habeatur.

XIV.

Argumentum, aliud est Artificiale, aliud Inartificiale. Hoc ἄτεχνον Aristoteli, assumptum seu externum Ciceroni; illud ἐτεχνον, internum seu inhærens, quod rei inest ipsi, & ex sese sua vi congenita, arguit, appellatum. *Arist. l. 1. Rhet. ad Theod. c. 2. Item ad Alex. c. 8. Cic. in Oratoriis dial. in Partit. In Top. Quint. l. 5. c. 1. Valer. c. 40. Tal. in Ram.*

XV.

Artificiale autem argumentum, cum non unius & ejusdem sit naturæ, originisque; verum, alterū altero posterius: rectè deinceps in Primum, quod

quod suæ est Originis, & in Ortum, quod ex primo deductum, distribui potest. *Tal. lib. d.*

XVI.

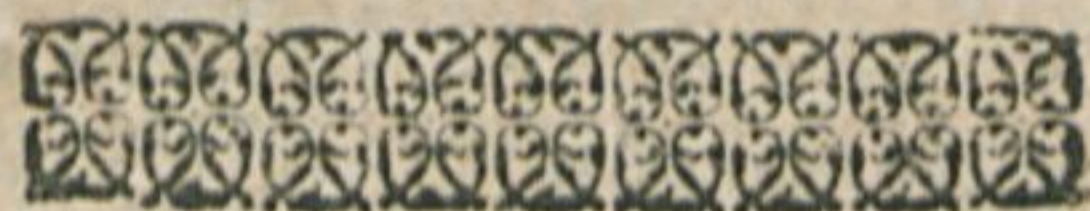
Verum enim verò, quum & Primum alio atq; alio se habeat modo; & nunc simpliciter & absolute sine ulla cum alio collatione, nunc verò in comparatione ad aliud, usurpatum deprehendatur; haud ineptè in Simplex dispescitur & Comparatum.

XVII.

Simplex autem vicissim, nunc cum re, quam arguere debet, cõsentit amiceq; concordat; nunc ab eadem dissentit, hostilitèrque (aliud tamen magis alio) discordat; meritò itaque illud consentaneum, hoc dissentaneum appellatur.

XVIII.

Consensus verò ille cum non idem semper, sed, ut Aristoteles rectè monet, alius manifestior & illustrior: qualis est causæ cum suo effecto; alius levior & obscurior, cujusmodi est inter subjectum & adjunctum: optimo tandem jure consentaneum argumentum in absolute seu ἀπλῶς, & in modo seu modo quodam consentiens, est dispertitum. *Arist. 1. poster. c. 4 & 7. Ram. in eund. Schol. lib. 9.*

Porismata.

I.

An ex citatis in thesi tertia Aristotelis locis, distributio hæc Logica, firmiter demonstrari queat? *Ram. 8. c. 1. 2. Schol. Gocl. probl. 1. pag 7. Schnell. in Cast. 2. c. 1. l.*

II.

Argumenti significatio hæc generalis; utrum in bene loquentium usu probetur, necne? *Gocl. ib. pag. 8. Schnell. in præl. c. 2. l. 1. pag. 97. Beurh. in defens. p. 38.*

III.

An, artificialis argumenti & inartificialis appellationes, juxta vulgarem Rhetorum usum & definitionem sint intelligendæ, necne? *Beurh. in defens. ad c. 2. l. 1. disqu. 6. p. 61.*

Logicae

ICES ET

NTORVM

UTIONE.

er parietes privatos,

A. G.

esidio

POLYCARPI,

is, Bohemi,

irili annitetur

pon Rnesebeck/

nsis, Saxo.

in triplo

N O
Co.